

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/264/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201367
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614201367.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci G. Q. D., s.r.o, so sídlom J., G. XX, W.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. S. Q., s.r.o., so sídlom J., G. 25, IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi W. G., bytom G., K. XXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. R. J. s.r.o. so sídlom G., I. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Bohdan I., advokátom so sídlom J., Dobrovičova XX, o zaplatenie XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 06. novembra 2014, č.k. 3C/114/2014-60, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.
Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zamietol návrh vo veci samej, zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy konania vo výške sumu 102,96 € k rukám jej právneho zástupcu, ako i nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 85,80 € k rukám jeho právneho zástupcu. Zároveň zaviazal navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odpor vo výške 31,50 €. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil najmä ustanoveniami § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 525,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 26.05.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania z dôvodu, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 04.02.2009 bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 863,04 € splatný v 30 mesačných splátkach vo výške 52,75 €. Odporca bol v omeškani s úhradou už 6. splátky splatnej dňa 20.11.2007 a do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka zaplatil len sumu 608,40 €. Odporca bol v omeškani so splátkou č. 12 o viac ako 3 mesiace, preto navrhovateľ uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 974,10 € dňa 26.05.2010. Túto sumu však uhradil len čiastočne vo výške 449,04 €. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 22Ro/35/2014-16 zo dňa 24.04.2014, ktorým uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 525,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 525,06 € odo dňa 26.05.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 133,90 €. Podaním odporu voči platobnému rozkazu odporcom s odôvodnením vo veci samej sa platobný rozkaz č.k. 22Ro/35/2014-16 zo dňa 24.04.2014 zo zákona zrušil a súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie. Vedľajší účastník na strane odporcu a odporca prostredníctvom právneho zástupcu vzniesli námietku premlčania celého uplatneného nároku. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 29.01.2009 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v celkovej výške 863,04 €. Odporca sa úver zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach

vo výške 52,75 €. Splatnosť splátok bola dojednaná do 20. dňa v mesiaci. Odporca pôžičku riadne a včas nesplácal, podľa vyjadrenia navrhovateľa bol v omeškaní už so zaplatením 6. splátky a neskôr 12. splátky, v dôsledku čoho navrhovateľ úver zosplatnil. Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol v konaní námietku premlčania žalovaného nároku. Právny zástupca odporcu na pojednávaní žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a navrhovateľa zaviazať k náhrade trov konania odporcu. Taktiež vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku. Zmluvné dojednania týkajúce sa úrokových sadzieb považoval za neplatné z dôvodu, že sú neprimerané a priečia sa dobrým mravom. Odporkyňa bol v skutočnosti poskytnutý úver vo výške 770,60 € a splatila viac, ako uvádza navrhovateľ. Odporkyňa splatila navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej sporiteľne, a.s. sumu 973,44 €, potom vkladom na účet navrhovateľa sumu 84,- € a na začiatku pri poskytnutí úveru splatila splátku vo výške 61,- € k rukám zástupcu navrhovateľa. Vrátila teda navrhovateľovi viac, ako mala, keďže ustanovenia zmluvy považuje za neplatné. Súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť, pretože uplatnená pohľadávka je premlčaná. Premlčanie je oslabenie práva veriteľa spočívajúce v tom, že v dôsledku kvalifikovaného uplynutia času určeného v zákone zanikne možnosť veriteľa uplatniť si pohľadávku voči dlžníkovi úspešne na súde, a to v prípade, ak sa dlžník premlčania dovoľá vznesením námietky premlčania, a v sporoch medzi dodávateľom a spotrebiteľom aj bez vznesenia takej námietky (§ 5b zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014). Premlčacia doba je v zásade 3-ročná a začína plynúť odo dňa, kedy si veriteľ mohol uplatniť svoje právo prvýkrát. Navrhovateľ tvrdí, že k omeškaniu o viac ako tri mesiace došlo nezaplacením 12. splátky dňa 20.02.2010. Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 05.04.2010 vyplýva, že odporca je so splátkou č. 11, 12, 13 je v omeškaní a v prípade, že sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace s ktoroukoľvek z uvedených splátok a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, zosplatní úver. Navrhovateľ zosplatnil úver ku dňu 25.05.2010. Premlčacia doba teda uplynula už pred podaním návrhu na začatie konania (10.03.2014). Návrh na začatie konania bol podaný dňa 10.03.2014, teda až po uplynutí premlčacej doby. Keďže v konaní bola vznesená námietka premlčania právny zástupcom odporcu, ako aj vedľajším účastníkom na strane odporcu a je nepochybné, že premlčacia doba ku dňu podania návrhu na začatie konania už uplynula, súd nemohol navrhovateľovi žalovaný nárok priznať a jeho návrh zamietol. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že o náhrade trov konania odporcu súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal úspešnému odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 102,96 €, a to za 2 úkony právnej pomoci: 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia 34,86 € a 2. podanie žaloby na súd 34,86 €, režijný paušál za dva úkony právnej pomoci po 8,04 € a DPH v sume 17,16 €. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupoval v prospech účastníka, ktorý mal v konaní plný procesný úspech, priznal náhradu trov konania vo výške 85,80 € spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci: 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia 34,86 € a 2. podanie žaloby na súd 34,86 € a režijný paušál za dva úkony právnej pomoci po 8,04 €. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný trovy konania zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že v súlade s § 2 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov súd uložil v konaní neúspešnému navrhovateľovi zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za odpor vo výške 31,50 €, keďže odporca bol v konaní úspešný a uznesením č.k. 3C/114/2014-34 zo dňa 15.07.2014 bol oslobodený od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to do výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ Os.p. a podľa 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ O.s.p.. Namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia o náhrade trov konania. Vyslovil názor, že z hľadiska úspechu v konaní nemá vedľajší účastník vo vzťahu k úspechu či neúspechu žiaden vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom alebo odporcom a vedľajším účastníkom) a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne s odporcom. Nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci úspech alebo neúspech nemal. Mal za to, že postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo a preto aplikácia ust. § 142 ods. 2 O.sp. je v tomto prípade vylúčená. Z napadnutého rozhodnutia podľa navrhovateľa nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na viaceré rozhodnutia iných súdov ako i na uznesenie Najvyššieho súdu sp. sn. 6M Cdo 5/2013, v ktorom sa uvádza, že nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je

riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda ich neúčelnosťou. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciou na súdoch v SR nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takom prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Vedľajší účastník sa mohol nechať v konaní zastupovať advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za účelné. Navrhovateľ ďalej uviedol, že účelom vedľajšieho účastníka je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva. Namietal, že združenie - vedľajší účastník v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky, aj keď nemajú o obsahu konania žiadnu predstavu. Navrhovateľ sa domnieva, že právne zastupovanie môže byť odôvodnené len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, inak ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia (viď rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 13C/366/2013). Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Odporkyňa ani vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a) Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 01.01.2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom neúspešne domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 525,06 Eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporcu vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa uplatnený nárok navrhovateľa z dôvodu premlčania zamietol v celom rozsahu a v dôsledku toho priznal úspešnej odporkyni plnú náhradu trov konania vo výške 102,96 Eur (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 85,80 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 06.10.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by podľa zákona patrila náhrada trov odvolacieho konania, avšak keďže si náhradu trov konania neuplatnil, odvolací súd rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .